

2. Для мелких и средних организаций вовлечение собственных лидеров в процесс профессионального и должностного роста, создание условий для реализации их потенциала даст возможность своевременного преодоления кризисных ситуаций (причем практически без дополнительных затрат).

3. В крупных структурах (производственных объединениях, концернах, холдингах) востребованный инновационный / антикризисный лидер может приносить огромные прибыли, играя роль своеобразного «инновационного мотора». Если такой человек будет постоянно внедрять новые идеи, то компания будет одной из ведущих производителей в своей отрасли.

4. Крайне нежелательно, чтобы в коллективе работали нереализованные лидеры. Не имея возможности «найти себя» и получить заслуженное признание в области профессиональной деятельности, они начинают искать другие сферы для приложения своих талантов, нередко превращаясь в антилидеров, что является негативным явлением для предприятия, поскольку из-за этого может существенно снижаться производительность труда [2].

Таким образом, на основании вышеизложенного можно сделать вывод, что нереализованный лидер в определенной ситуации представляет серьезную опасность для предприятия. Большинство сотрудников, которые «наводят» на собственное предприятие проверку «сверху», ведут тяжбы с руководством (или организацией в целом) оказываются людьми с сильным лидерским потенциалом – вовремя не замеченным и не оцененным. Выявление подобных людей (желательно еще на этапе отбора) и недопущение в компанию – важнейший вопрос кадровой безопасности.

Сегодня особенно нужны руководители-лидеры, способные ставить цели и находить пути их достижения, которые не только знают, что и как нужно делать, но и могут в доступной форме донести свое видение до подчиненных. Люди идут за руководителем, если чувствуют эмоциональную связь с ним, если ежедневно видят, что он на деле показывает собственную приверженность корпоративным целям.

Литература

1. Кузнецова Н. Как выявить лидеров в организации? // Менеджер по персоналу. – 2009. – №7. – С. 13-15.
2. Найдовская И. Зачем компании лидер? // Менеджер по персоналу. – 2010. – №8. – С.25-27.

Ярчевська С.Г., Мінковська М.В., к.е.н., доц.

ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»

АНАЛІЗ ПЕРЕХІДНИХ ПОЛОЖЕНЬ В СИСТЕМІ ОПОДАТКУВАННЯ УКРАЇНИ

Податкова система в кожній країні є однією із структурних основ економічної системи, та частиною менеджменту, вона, з одного боку, забезпечує фінансову базу держави, а з іншого – виступає головним знаряддям реалізації її економічної доктрини. Жодна держава не може обійтися без податків, у відносинах з суб'єктами господарювання. Адже податки – це кошти, які держава збирає для спільних потреб усіх громадян.

Податкова система України, формувалася без досвіду та у короткий термін, з яскраво вираженою фіскальною функцією, тому має кризові ознаки. Однією з проблем податкової системи України стала система пільг майже з усіх податків, яка, з одного боку, не стала достатньою мірою стимулюючим важелем для розвитку тих напрямків підприємництва, які цими пільгами користуються, а з іншого, створила нерівномірне податкове навантаження на суб'єктів підприємництва. У зв'язку з цим в суспільстві існує нагальна необхідність поліпшення ситуації, яка складається в податковій сфері, є потреби подальшого її реформування.

Проблемам оподаткування присвячено багато публікацій наукових видань. Проблему нерівномірності податкового навантаження внаслідок дії широкого спектра пільг в оподаткуванні досліджували, зокрема, І. Лупіна, С.Львовочкін, Т. Єфименко, С. Лондер та інші. Теоретичні та практичні дослідження податків, податкової системи та її ефективності

проведені українськими вченими, а саме Даниловим О.Д., Кизимовим А.Я., Крисоватий А.І., Онищенко В.А., Соколовською А.М., Федосовою В.М., Шевчук В.О. Автори приходять до висновків, що діюча система пільг в оподаткуванні в Україні не забезпечує стимулювання розвитку підприємництва, не існує однозначного зв'язку між наданням пільг і поліпшенням фінансово-господарського стану підприємств. Крім того, пільги порушують базові принципи створення податкових систем: принципи рівності і справедливості.

Крім того відзначено що, в основу побудови організаційної структури органів державної податкової служби України покладено структуру жорсткої вертикальної централізації з прив'язкою до адміністративно-територіального устрою держави, що було об'єктивною необхідністю в період розробки основ податкового законодавства країни, а не зараз. Тому процес реорганізації має важливі організаційні передумови для розвитку методології діяльності та створення нових підрозділів для примусового стягнення податків, реєстру фізичних осіб, апеляцій, організації документальних перевірок, боротьбі з корупцією, економічного аналізу. Для оперативного супроводу збиткових підприємств створено відповідне управління у складі податкової поліції для посилення правового захисту інтересів держави в податковій сфері.

У 2011 р. набрав чинності Податковий кодекс України. Саме в цьому періоді: розпочато автоматичне відшкодування ПДВ на базі нових ефективних умов; розпочато ребрендинг іміджу податкової служби; затверджено стратегічний план розвитку ДПС України до 2013 р. [1].

За роки незалежності Україна будує податкову систему, спираючись на досвід європейських країн, що передбачає програму модернізації податкової служби, метою якої є реформування та трансформація її в структуру європейського зразка. Проект «Програма модернізації державної податкової служби України» входить у портфель проектів України у Світовому банку. Проектом передбачається створення постійної системи отримання державних доходів на основі добровільного виконання платниками податків вимог податкового законодавства та компетентного, чесного, неупередженого адміністрування податків, сприяння розвитку підприємництва та в цілому – економічному піднесенню держави. Це підтверджує наповнення державного бюджету. За шість місяців 2012 р. в загальний фонд державного бюджету України надійшло 97,2 млрд. грн., що на 6,7 млрд.грн. або на 7,4% більше, ніж за аналогічний період 2011 р. За шість місяців до місцевого бюджету України надійшло 40,4 млрд. грн. Це на 6 млрд.грн або 17,3% більше, ніж за аналогічний період 2011 р. За підсумками першого півріччя 2012 р. бюджетна розписка Міністерства фінансів України виконана на 100,2%, у державний бюджет додатково залучено 177,6 млн. грн. Зменшено кількість перевірок [2, с. 6]. У 2012 р. ДПС має намір провести не більше 8 тис. планових податкових перевірок юридичних осіб [3, с. 6]. Таким чином, забезпечено наповнення бюджету всіх рівнів, за рахунок поточного моніторингу. При цьому надходження у вільний бюджету збільшилися на 1,7 мільярдів гривень або на 25%. Збір до загального фонду державного бюджету зріс на 1 млрд. грн. або на 36%. Показники розрахункової бази за січень-липень виконано на 108%, до бюджету додатково надійшло 326 млн.грн. Разом з тим, залишається багато резервів. Один з ключових джерел забезпечення бюджетних надходжень – стягнення податкового боргу. Джерело – більш ніж серйозне 1,2 млрд. грн. За перше півріччя забезпечено його абсолютне скорочення на 65 млн. грн.

Другий напрямок, без якого не можливо забезпечити стабільність надходжень – вдосконалення системи адміністрування податків і зборів, запровадження електронних сервісів обслуговування й нових моделей податкового супроводження великих платників податків. Безумовно, реорганізація податкової служби передбачає впровадження нових інноваційних інструментів комунікацій з клієнтами по горизонталі «платник-податкова служба». Важливим завданням податківців також є створення сприятливих умов надання звітності в електронному вигляді. За 1 півріччя 2012 р. звітність з ПДВ так здали понад 17 тис. платників, що в 1,5 рази більше аналогічного періоду минулого року. В середньому 96%

від усіх поданих звітів [4, с. 4]. Ще один важливий напрямок діяльності – стимулювання інвестиційного клімату, зростання економіки, створення різних конкурентних умов для всіх суб'єктів господарювання, справедливе застосування чинного законодавства, обмеження можливості корупційних проявів.

Законопроектом встановлюється особливий режим оподаткування з ПДВ і по податку на прибуток. Від сплати ПДВ суб'єкти господарської діяльності, які реалізують інвестиційні проекти, практично не звільнюються, але їм надається право оформити податковий вексель з відстроченням сплати податку на 60 днів. А з податку на прибуток на перші п'ять років встановлюється нульова ставка податку, а на другі п'ять років – ставка в розмірі 50% від звичайної-тобто в розмірі 8%, а не 16% – ставка податку на прибуток, яка буде діяти в Україні у 2018 р.

Тому для удосконалення податкової системи, функцій податкової служби, необхідно: спростити порядок проведення річних перерахунків на доходи фізичних осіб; дати додатковий час для адаптації до нових форм надання інформації податковим органам при використанні реєстраторів розрахункових операцій; встановити додаткові обмеження для невиїзних перевірок; удосконалити порядок і скорочені терміни реєстрації платників ПДВ; врегулювати питання обліку збитків минулих років; надати право платникам податків самостійно відчужувати майно, що перебувають у податковій заставі.

Література

1. Історія української державності: етапи становлення податкової служби України // Вісник податкової служби України. – 2011. – С.13.
2. Бондаренко В., Клименко А. Наполнение бюджета // Налоговый курьер. – 2012. – №8. – С. 6.
3. Бондаренко В. Налоговый контроль // Налоговый курьер. – 2012. – №8. – С.6.
4. Бондаренко В. Подведены итоги, намечены перспективы // Налоговый курьер. – 2012. – №8. – С.4.

Черепін С.М., Шумаєва О.О., к.держ.у., доц.

ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»

УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В ПРОЕКТНОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ

У динамічних ринкових умовах проблема мінімізації ризиків у процесі реалізації різних типів проектів стає особливо актуальною. Відсутність повної інформації, існування протидіючих тенденцій, елементи випадковості та інші економічні умови господарювання обумовлюють важкопрогнозованість процесу управління. Більшість проектних рішень приймається в умовах невизначеності та економічного ризику. Саме тому ризик-менеджмент є однією з найважливіших складових ефективною проектною діяльністю.

В кризових умовах розвитку економіки проблема мінімізації ризиків в процесі реалізації різних типів проектів стає особливо актуальною. Кожний господарюючий суб'єкт, що орієнтований на економічне зростання, під час планування нового проекту повинен брати до уваги велику кількість різноманітних факторів, які безпосередньо впливають на його виконання. Разом із тим, на сьогоднішній день лише невелика кількість підприємств здійснює заходи, достатні для того, щоб захистити свої проекти від подібних загроз. Саме тому проблема мінімізації ризиків стає все більш значущою.

Теоретичні та методичні аспекти проектного ризику відображені в роботах провідних вітчизняних та зарубіжних вчених: Н. Адамової, Л. Батенка, С. Бушуєва, В. Василенка, М. Грашина, О. Загородніх, Л. Кобиляцького, В. Ліщинської, І. Мазур, М. Ньюєлла та ін. Проте, проблема формування комплексного підходу до управління ризиками в проектному менеджменті залишається недостатньо розробленою та потребує подальших досліджень у напрямку пошуку механізмів управління проектними ризиками.

Ризик – це невизначена подія або умова, яка у разі виникнення має позитивну або негативну дію на репутацію компанії, призводить до придбань або втрат в грошовому вираженні. Найчастіше ризик розглядається як вірогідність зазнати збитків або втратити вигоду [1].